

215. Møde.

Fredag den 19. Juli Kl. 21²⁵.

Formanden: Den første Sag paa Dagsordenen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en Kornordning for Høstaaret 1940—41.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2118).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bybefolkningens Forsyning med Mælk og Fløde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1989).

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Jeg skal for det høje Landsting forelægge Forslag til Lov om Bybefolkningens Forsyning med Mælk og Fløde, saaledes som dette Forslag er vedtaget i det andet høje Ting.

Som det høje Landsting vil vide, er her Tale om en ren Bemyndigelseslov til Handelsministeren, kun gaaende ud paa, at Handelsministeren efter Forhandling med Landbrugsministeren kan iværksætte Foranstaltninger, saaledes at Befolkningen kan forsynes med billigst mulig Mælk og Fløde.

Handelsministeren kan paalægge Kommunerne at iværksætte Foranstaltninger og eventuelt give Koncession til denne Handel, saaledes at det ønskede Formaal iværk-sættes.

Det Spørgsmaal, det her drejer sig om, er et Spørgsmaal, som gennem mange Aar har staaet paa det offentlige Livs Dagsorden. Gennem mange Aar har der været ivrig Diskussion om den store Prisforskel, der var mellem, hvad Producenterne fik for Varerne, og hvad Forbrugerne maatte betale. Spørgsmaalet har ikke drejet sig om, hvorvidt Producenterne fik for meget eller for lidt, men man har hæftet sig ved den meget stor Forskel paa de to Priser. For et Aar siden tog min Forgænger i Embedet, den nuværende højtærede Arbejds- og Socialminister, Spørgsmaalet op og nedsatte den 17. Juni 1939 en Kommission, som alene havde til Opgave at foretage en Undersøgelse af Befolkningens Forsyning med Mælk og Fløde og fremsætte Forslag til en Nyordning, saaledes at Spørgsmaalet om selve den Pris, Producenten fik, faldt uden for Kommissionens Opgave. Denne Kommission arbejdede, som Medlemmerne ogsaa vil vide af den Beretning, Kommissionen har afgivet, et Aars Tid og afgav for nylig en Betænkning. Jeg skal ikke her over for det høje Landsting komme ind paa en Vurdering af denne Betænkning eller af det Forslag, Kommissionen stillede, kun sige, at der slet ikke kan være Tvivl om, at Kommissionen gjorde et stort og værdifuldt Arbejde til Belysning af Spørgsmaalet. Men saaledes som Tiderne har formet sig, som Situationen er nu, med Kravet om, at vi ikke skal ind i en stor Prisstigning, med den Lønftale, kan jeg sige, som nylig sluttedes mellem den høje Rigsdags Partier, maa det hævdes, at Spørgsmaalet om at naa til en Billiggørelse af dette vigtige Levnedsmiddel presser sig ganske særlig paa. Jeg tror derfor ikke, jeg siger for meget, naar jeg hævder, at mange, ja, vel de fleste, mener, at det ikke vil være muligt at gaa den Vej, Kommissionen har foreslaaet, dertil vil den være for langsom; det maa være Opgaven at søge Spørgsmaalet løst nu.

Under disse Forhold har Handelsministeriet eller Regeringen ikke ment at kunne antage Kommissionens Forslag som sit, men har ment, at den eneste fremkommelige Vej, saaledes som Modsætningerne nu engang var — det fremgaar ogsaa af Kommissionsbetænkningen, at der, om jeg saa maa sige, til det sidste har været meget store Uoverensstemmelser —, var at søge en Bemyndigelse for Handelsmini-